

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
	Szerző	Hely	
	Cím <i>Pest - katonaváros.</i>	Idő <i>"1914"</i>	
	Forrás: <i>Pesti napló</i>	Személy	
	<i>Bp.</i> (Hely)	<i>1914</i> <i>VI/28</i> (Idő)	(Köt. v. füz.)

Pest — katonaváros

Huszonnégy óra mult el azóta, hogy a piros és zöld plakátok hirül adták a főváros népének a haderő részleges mozgósítását és már a polgári élet, a polgári munkásság különöségei kimultak: katonaváros lettünk, egy nagy tábor, ahol minden második férfi katonára.

A mozgósítás középpontja a központi városháza hatalmas, négy utcára nyíló udvara, ahol még a mult héten hetivásárok voltak és vidám kutyavásár. Ma állandóan óriási tömeg zajlik itt, ez a szám nő és fogy, de impozánsabb, színesebb már nem is lehet. Minden ember ágál, beszél, mindnek kezében a katonakönyve, mind egyszerre szeretné tudni, mikor viszi a katonai vonat a nagy események színhelyére. A hangulat túlaradóan lelkes. Rokok, ismerősök találkoznak össze, egymás mellőre borulnak, parolázások, barátkozások folynak, közben gyalulatlan faasztalokról városi hivatalnokok harsogják az intézkedések értelmét, mert lehetetlen volna ennyi embernek mindent külön-külön elmagyarázni. A falakon nagy plakátok az egyes munkaszakmákat csoportosítják: külön asztalnál jelent

keznek a bádgosok, asztalosok, cipészek, szabók stb. Lázás munka ez: a beírások, utasítások; a szomszéd sörházban piros asztalok mellett a hazafias indulat extatikus kitörései, közben rezesbanda játszsza a Rákóczit, meg a Kossuthnótát. Petőfi toborzói reneszánszukat élik, minduntalan felhangzik, hogy csapj fel öcsém katonának! Az udvaron handlék furakodnak a tömeg közé és áruikat kínálják: katonaruhákat, cipőket, felszerelési cikkeket. Markotányosnők virsli, gyümölcsöt, édességeket árulnak.

A térparancsnokság épületében ugyanez a kép, csak kisebb méretekben és hivatalnokok helyett aranyujtásos tisztek, őrnagyok és alezredek adnak felvilágosítást. Dél táján egy harmincöt-negyven évesnek látszó ember tolakszik az első sorba és átnyújtja megviselt katonakönyvét a honvédezredesnek. Amíg a tiszttől átlapozza, felsóhajt:

— Bárcsak mehetnék, a szerb válság miatt vesztettem el az állásom, majd megmutatom nekik!

Az ezredes megállapítja, hogy holnap reggel hol kell jelentkeznie.

— Eridj, testvér, — mondja, — még találkozunk! — és megöleli a póttartalékost.

A Soroksári-uton a népfelkelők jelent-

keznek, nagyobb részben családos emeberek, de aggódó férfiarcot egyet sem láttunk. A kapuban csoportokba vigasztalják a feleségeket.

— Ne féljete, egy hét mulva itthon leszünk mind!

— Belgrádban früstökölünk, vacsorát már otthon eszünk!

— Hozunk vásárfiát!

A laktanyák előtt minden órában összeverődnek éljenző csoportok. A bakák büszkén mosolyognak ki az ablakon. Az egyik honvédgyalogezred kapujában két stráfkocsi áll, megrakva zöld katonaládákkal, amelyeken a bevonulók, sipkával a fejükön falatoznak, dalolgatnak.

Holnaptól már magánházakban is elszállásoljuk katonáinkat. A szállodákban egész szobasorokat foglaltak le tisztek számára. Konflisok, berautók robognak egyik pályaudvartól a másikig, mind zsufolva tartalékos tisztekkel. Az utcák külső képének legjellemzőbbje ez a végtelen kocsisor, a tartalékos tisztekkel...

A Máv. üzletvezetőségek már „katonai vonalszakasz parancsnokságokká“ változtak, szolgálatot is vasutas tisztek teljesítenek.

Negyvennyolc óra alatt Budapest megszűnt polgári város lenni. Katonák vagyunk mindannyian, ami ennél is több: testvérek.